

Италиѣ. Той прѣминѣлъ Пиринейскы-ты планины и южнѣ Галлиѣ и стѣпилъ въ Алпийскы-ты планины. Тамъ трѣбвало да ся искачва по стрѣвны врѣхове, покрыти съ снѣгъ и ледъ; людѣ-ти, конѣ-ти и слонове-ти непрѣстайно попадали въ пропасти-ты; въ сѣще-то врѣмя трѣбвало да ся биятъ и съ суровы-ты планинскы племена. Това прѣминуванѣ прѣзъ Алпийскы-ты планины упропастило на Аннибала повече отъ полвинѣ-тѣхъ му войскѣ и токо-речи всичкы-ты му слонове. Най-сетнѣ той ся спустилъ въ долинѣ-тѣхъ на сѣвернѣ Италиѣ, и тамъ ся подкачилъ страшнѣ бой: той разбилъ три римскы войскы (армии) однѣ по другѣ, и пѣтя му за Римъ ся отворилъ. Римскый сенатъ, два-дни ся не рѣшурѣлъ отъ страхъ, мыслилъ какъ да отбрани отечество-то си, и избралъ за заповѣдникъ Фабиѣ Максима.

Нѣ Аннибалъ не ся наелъ да налѣгне на Римъ, та ся уштилъ за-въ южнѣ Италиѣ. Опытный и прѣдпазливый Фабиѣ Максимъ нерачилъ да ся удари на отворено; той глядалъ да прави обѣщѣны и да оморѣва картагенскѣ-тѣхъ войскѣ съ чѣсты нечѣяканы пакости. Затова той ся нареклъ Забавникъ (Кунктаторъ). Еднажъ Аннибалъ съ всичкѣ-тѣхъ си войскѣ былъ загащенъ отъ Фабиѣ въ планинскы-ты тѣснины, и ся отплеснѣлъ отъ него само съ хытрость. Той заповѣдалъ однѣ ношѣ да привѣржѣтъ запалены ржойкы прѣтѣ на рога-ве-ты на нѣколко стотины быкове и да ги загонѣтъ възъ Римляны-ты; и послѣ, въсползуванъ отъ побѣрѣкване-то на врагове-ты, измѣжнѣлся отъ тѣснины-ты.

Кога ся свѣршило опрѣдѣлено-то врѣмя на Фабиево-то заповѣдничество, римска-та войска прѣминѣла подъ главатарство на двама консула: Павла Емилиѣ и Варрона. Павелъ былъ прѣдпазливъ и глядалъ да прави като Фабиѣ. Нѣ распаленый Варронъ не былъ като него прѣдпазливъ. Консули-ти всякой день ся промѣнявали въ управѣ-тѣхъ надъ войскѣ-тѣхъ. Варронъ единъ день кога управѣлъ налетѣлъ на Аннибала и ся ударилъ съ него при Каннѣ (въ Апулиѣ). Римляне-ти были два пѣти по-много отъ неприятеля; нѣ тамъ тѣи истеглили таково порѣзѣванѣ, каквото никога не были виждали.